

Regel, men bør afgjøres ved et passende Stjøn over Betskaffenheden af de Forhold, som ere Gjenstand for Tillægsbevillingen. I saadanne Tilfælde, hvor der kan være stærk grundet Tvivl om, hvorvidt Regjeringen er indenfor sin Kompetence, og navnlig hvor der er Tale om Skridt, som kunne afføde videre Skridt i senere Aar, kan det, som Følgelig bemærkede, være rigtig, at Regjeringen snarest muligt henvender sig til Rigsdagen, men der er andre Tilfælde — og det er det langt overvejende Antal Tilfælde — hvor det Modsatte vil være absolut rigtig, nemlig først at overlade det til Statsrevisionens Prøvelse og saa efter denne grundige Prøvelse at lade det vende tilbage til Rigsdagen. (Afbrudelse af Berg.) Jeg troede, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds var saaledes med, at han vidste, at vi talte om det Tilfælde, hvor Statsregnskabet var afleveret til Statsrevisionen. Tøvrigt kan jeg ikke Andet end finde det noget paafaldende, at en saadan Betragtning maade er fremkommen fra det ærede Medlems Side netop paa dette Tidspunkt. Det forekommer mig egentlig, at dette Tidspunkt er for ham særlig ueheldigt valgt til at gjøre en saadan Betragtning gjældende, thi det synes jo meget besynderligt, at man vil gjøre stor Ophævelse over, at nogle Poster paa en Tillægsbevillingslov, som har foreligget Rigsdagen og, saavidt jeg husker, i alt Væsentligt har fundet Thingets Billigelse, nu ikke atter forelægges Rigsdagen, men derimod først gaar over til Statsrevisionens Prøvelse samtidig med, at man derved, at man hindrer en virkelig Finantslov fra at udkomme og saaledes lader den hele finantsielle Tilstand hvile paa en almindelig midlertidig Bevilling, lader Statens hele finantsielle Forhold komme til Statsrevisionen og kun komme til Rigsdagen gennem Statsrevisionen, thi dette vil jo i Virkeligheden blive Følgen af den Fremgangsmaade, som de Herrer have brugt. Der er en meget stor indre Modsigelse imellem at gjøre stor Ophævelse over saadanne Smaaposter og saa at overlade den hele finantsielle Tilstand til den Behandling, som det ærede Medlem netop ikke vil have bragt til Anvendelse med Hensyn til disse Smaaposter. (Berg: Det Sidste er meget værre!). Ja, men derfor er det jo ogsaa besynderligt, at det netop nu kommer frem fra det ærede Medlems Side. Overmaade besynderligt er det jo forøvrigt, at denne Brede over, at disse Poster, der efter hans Mening skulde have været paa en Tillægsbevillingslov, ikke ere komne til at præsentere sig paa en saadan, fører til, at man vil modsætte sig saadanne Poster, som skulle komme til Udbetaling for dette Finantsaar, for hvilket Finantsloven ikke er givet. Det kan ikke negtes, at det er en ren Lidenskab, som man maa have for Tillægsbevillinger, naar man ikke blot vil have Tillægsbevilling frem for saadanne Udgifter, som

ere afholdte, og med Hensyn til hvilke Regnskabet er overgivet til Statsrevisionen, men ogsaa vil have, at Udgifter, der vedkomme selve det Finantsaar, for hvilket Finantsloven endnu ikke er givet, og som altsaa kunne komme ind paa Finantsloven, skulle sættes frem paa en Tillægsbevillingslov. Det er en formelig Mant, synes det mig. Jeg kan derfor ikke forstaa, hvorfor man her har sølt sig foranlediget til at ville hævne sig for, at man ikke har faaet en saadan Tillægsbevilling frem, ved at udstemme alle disse Punkter; men overfor de store Forhold, som her komme frem, og overfor den ringe Udgift, som der efter Alt, hvad man hidtil har hørt, er til overhovedet at faa en Finantslov ud, forekommer det mig besynderligt, at man vil lægge saa stor Vægt herpaa.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Berg): Jeg er aldeles enig med det ærede Medlem i, at, hvor stor Betjning man maa tillægge den splinternye Stilling, som Ministeren vil indtage ligoverfor Spørgsmaalet om at søge Tillægsbevilling, er den Omstændighed, at man hindrer en ny Finantslov fra at udkomme tilfod værre. Jeg haaber ikke, at man skal glemme det Sidste overfor det Første, skjøndt det One skal gjøres, og det Andet ikke forsømmes. Sigledes er det noget Splinternyt, at en Regjering kan støttes af noget Thing i sin Modstand mod en saadan Finantslov som den, Folkethinget gjentagne Gange har tilbudt. Det er i enhver Henseende noget Splinternyt, og derfor negter jeg ikke, at det ganske vist er mest betænkeligt og mest alvorligt, at man kan styde sig op til Modstand mod Folkethinget, saaledes at man forhindrer en endelig Finantslov fra at udkomme. Jeg er saaledes enig med det ærede Medlem og haaber, at de Herrer ville betænke, at det Sidste er ti Gange værre end den bortfaldne Tillægsbevilling. Med Hensyn til denne Sag glæder det mig, at Ministeren har faaet en delvis Hjælp, en mere forsigtig Hjælp i det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kinestad), men jeg skal dog bede de Herrer om at sætte Sagen endnu lidt nærmere ud fra hinanden. Jeg fremsatte som Konklusion af min Udtalelse til den høitærede Conseilspræsident, at der i 32 Aar ingen Minister har været, som har stillet sig saaledes, som han har gjort her ved at unblabe at søge Bevilling for afholdte Udgifter. Denne Paastand har det ærede Medlem ikke rørt ved. Jeg har nævnet Navnene paa flere Ministre, som netop have været i lignende Tilfælde som den nuværende ærede Minister, men de have fremsat Forslag (Nim est a d: Monrad!). Jeg undlod at nævne Monrad, fordi han ikke fik sit Forslag vedtaget i Landstinget, men jeg spør det nu til. Altsaa, i lig-